VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2018. gada 13. aprīlī*

Civildienests – Ierēdņi – Pagaidu darbinieki – Līgumdarbinieki – Atalgojums –EĀDD darbinieki, kuri pilda pienākumus trešajā valstī – Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pants – Piemaksas par dzīves apstākļiem ikgadējs novērtējums – Lēmums, ar kuru samazina piemaksu par dzīves apstākļiem Etiopijā no 30 % uz 25 % – Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta vispārīgo īstenošanas noteikumu nepieņemšana – Atbildība – Morālais kaitējums

Lieta T-119/17

Ruben Alba Aguilera, Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) ierēdnis, ar dzīvesvietu Adisabebā [*Addis-Abeba*] (Etiopija), un citi EĀDD ierēdņi un darbinieki, kuru uzvārdi ir ietverti pielikumā [1], ko pārstāv *S. Orlandi* un *T. Martin*, advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), ko pārstāv *S. Marquardt* un *R. Spac*, pārstāvji, kuriem palīdz *M. Troncoso Ferrer*, *F.-M. Hislaire* un *S. Moya Izquierdo*, advokāti,

atbildētājs,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt EĀDD 2016. gada 19. aprīļa lēmumu, ar kuru no 2016. gada 1. janvāra tiek samazināta piemaksa par dzīves apstākļiem, ko izmaksā Eiropas Savienības personālam, kurš pilda pienākumus Etiopijā, un, otrkārt, atlīdzināt morālo kaitējumu, kas prasītājiem esot radies.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*], tiesneši I. Labucka un I. Uljoa Rubio [*I. Ulloa Rubio*] (referents),

sekretāre: M. Maresko [*M. Marescaux*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 12. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

1 Citu EĀDD ierēdņu un darbinieku saraksts ir pievienots tikai pusēm paziņotajā versijā.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – "Civildienesta noteikumi") 1.b pantā tostarp ir noteikts, ka, "ja vien nav norādīts citādi šajos Civildienesta noteikumos, Eiropas Ārējās darbības dienestu [..] šajos Civildienesta noteikumos uzskata par Savienības iestād[i]".

2 Civildienesta noteikumu 10. pantā ir noteikts:

"Civildienesta noteikumu komitejā iekļauj Savienības iestāžu pārstāvjus un vienādu to Personāla komiteju pārstāvju skaitu. Savstarpēji vienojoties, iestāžu iecēlējinstitūcijas pieņem lēmumu par Civildienesta noteikumu komitejas locekļu iecelšanas kārtību."

3 Civildienesta noteikumu 110. panta 1. punktā ir noteikts:

"Katras iestādes iecēlējinstitūcija pēc apspriešanās ar Personāla komiteju un Civildienesta noteikumu komiteju pieņem vispārīgos noteikumus, ar kuriem īsteno šos Civildienesta noteikumus."

4 Civildienesta noteikumu X pielikumā saskaņā ar tā 1. pantu ir izklāstīti īpaši [atkāpes saturoši] noteikumi, kas piemērojami Savienības ierēdņiem, kuri pilda pienākumus trešajā valstī.

5 Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta redakcija ir šāda:

"Šajā [X] pielikumā ir izklāstīti īpaši [atkāpes saturoši] noteikumi, kas piemērojami Eiropas Savienības ierēdņiem, kuri pilda pienākumus trešā valstī.

[..]

Vispārīgus izpildes [īstenošanas] noteikumus pieņem saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu."

6 Civildienesta noteikumu X pielikuma 8. panta pirmajā daļā ir noteikts šādi:

"Pieņemot pamatotu īpašu lēmumu, iecēlējinstitūcija var izņēmuma kārtā ierēdnim piešķirt atpūtas atvaļinājumu, ņemot vērā sevišķi grūtus dzīves apstākļus viņa dienesta vietā. Iecēlējinstitūcija attiecībā uz katru šādu vietu nosaka, kurā pilsētā vai pilsētās drīkst ņemt atpūtas atvaļinājumu."

7 Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta 1. punktā ir precizēts:

"1. Piemaksu par dzīves apstākļiem nosaka kā procentuālo daļu no atsauces summas atkarībā no ierēdņa dienesta vietas. Minētā atsauces summa ietver kopējo pamatalgu, kā arī ekspatriācijas pabalstu, apgādnieka pabalstu un apgādājamā bērna pabalstu, atņemot no tiem obligātos atskaitījumus, kas minēti Civildienesta noteikumos vai noteikumos, kas pieņemti to īstenošanai.

[..]

Iecēlējinstitūcija var pieņemt lēmumu piešķirt papildu prēmiju papildus pabalstam par dzīves apstākļiem gadījumos, kad ierēdnis vairākkārt ticis norīkots izpildīt uzdevumus dienesta vietā, kurā apstākļi ir uzskatāmi par sarežģītiem vai ļoti sarežģītiem. Minētā papildu prēmija nepārsniedz 5 % no pirmajā daļā minētās atsauces vērtības [..]"

8 Ar Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) administratīvā ģenerāldirektora 2014. gada 3. decembra lēmumu tika pieņemtas pamatnostādnes attiecībā uz piemaksas par dzīves apstākļiem noteikšanas metodoloģiju un atpūtas atvaļinājumu piešķiršanu (turpmāk tekstā – "2014. gada 3. decembra lēmums"). Šis lēmums, kas pieņemts uz Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2013. gada 17. decembra lēmuma par Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantā minēto piemaksu par dzīves apstākļiem un papildu pabalstiem (turpmāk tekstā – "2013. gada 17. decembra lēmums") pamata, stājās spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Tiesvedības rašanās fakti

9 Prasītāji *Ruben Alba Aguilera* un citas personas, kuru vārdi minēti pielikumā, ir ierēdņi vai darbinieki, kas pilda savus pienākumus Eiropas Savienības delegācijā Etiopijā.

10 2016. gada 19. aprīlī EĀDD ģenerāldirektors budžeta un administrācijas jautājumos saskaņā ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantu pieņēma lēmumu, ar ko pārskata piemaksas par dzīves apstākļiem (turpmāk tekstā – "PDA") apmēru, kura maksājama darbiniekiem, kas pilda pienākumus trešajā valstī (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"). Ar šo lēmumu Savienības personālam, kas pilda savus pienākumus Etiopijā, PDA likme tika samazināta no 30 % uz 25 % no atsauces summas. Turklāt no lēmuma, ko šajā pašā dienā pieņēmis EĀDD ģenerāldirektors budžeta un administrācijas jautājumos saistībā ar atpūtas atvaļinājumu piešķiršanu ierēdņiem, pagaidu darbiniekiem un līgumdarbiniekiem, kas pilda pienākumus trešajā valstī, izriet, ka šo atpūtas atvaļinājumu piešķir tikai tad, ja dienesta vieta tiek uzskatīta par grūtu vai ļoti grūtu. Ņemot vērā, ka Savienības personālam, kas pilda savus pienākumus Etiopijā, PDA likme tika samazināta, prasītāji zaudēja arī tiesības uz atpūtas atvaļinājumu.

11 Katrs prasītājs saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iecēlējinstitūcijai vai institūcijai, kas pilnvarota noslēgt darba līgumus (turpmāk tekstā – "IPNL"), starp 2016. gada 13. un 18. jūliju iesniedza sūdzību par apstrīdēto lēmumu.

12 Ar 2016. gada 9. novembra lēmumu iecēlējinstitūcija un IPNL šīs sūdzības noraidīja.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

13 Prasītāji šo prasību cēla ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 20. februārī.

14 2017. gada 15. maijā EĀDD Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza iebildumu rakstu.

15 Ar Vispārējās tiesas kancelejā 2017. gada 4. septembrī iesniegtu vēstuli prasītāju pārstāvji informēja Vispārējā tiesu, ka *Tanja Haller* atsakās no savas prasības.

16 Ar Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2017. gada 25. septembra rīkojumu *T. Haller* vārds tika svītrots no prasītāju saraksta.

17 Prasītāji lūdz Vispārējo tiesu:

– atcelt apstrīdēto lēmumu, jo ar to no 2016. gada 1. janvāra tiek samazināta PDA likme, ko izmaksā personālam, kas pilda savus pienākumus Etiopijā, no 30 % uz 25 % no atsauces summas;

– piespriest EĀDD samaksāt viņiem fiksētu naudas summu par nodarīto morālo kaitējumu, kuras apmēru Vispārējā tiesa nosaka *ex aequo et bono*;

– piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 EĀDD prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasījumiem atcelt tiesību aktu

19 Būtībā prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo tas esot prettiesisks.

20 Prasītāji izvirza trīs pamatus sava apgalvojuma, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks, pamatojumam. Pirmais ir par pienākuma pieņemt vispārējos īstenošanas noteikumus (turpmāk tekstā – "VĪN") neizpildi, otrais par Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta pārkāpumu un trešais – par acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

21 Pirmā pamata atbalstam prasītāji norāda, ka atbilstoši Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešajai daļai un Civildienesta noteikumu 110. pantam EĀDD bija jāpieņem Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta VĪN, pirms pieņemt apstrīdēto lēmumu.

22 Šajā ziņā prasītāji norāda, ka pienākums pieņemt VĪN pirms Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta īstenošanas izriet no 2016. gada 17. marta sprieduma *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156) un ka EĀDD vēl nav nedz pieņēmis šādus VĪN, nedz arī veicis jebko šajā ziņā.

23 Turklāt prasītāji apgalvo, ka tas, ka EĀDD tādos iekšējos norādījumos kā 2013. gada 17. decembra un 2014. gada 3. decembra lēmumi ir noteicis kritērijus, kurus tas ievēro, pārskatot PDA likmi, kas piemērojama darbiniekiem, kuri pilda pienākumus trešajā valstī, nav nozīmes, ja šie kritēriji netiek noteikti VĪN.

24 Visbeidzot prasītāji norāda, ka EĀDD nevar atsaukties uz to, ka 2016. gada 17. marta spriedums *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156) ir ticis pasludināts tikai 2016. gada 17. martā, kas ir nedaudz kā mēnesi pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, ņemot vērā, pirmkārt, ka pienākums pieņemt Civildienesta noteikumu X pielikuma VĪN bija noteikts jau 2014. gada 25. septembra spriedumā *Osorio* u.c./EĀDD (F-101/13, EU:F:2014:223) un, otrkārt, ka jebkurā gadījumā pienākums pieņemt Civildienesta noteikumu X pielikuma VĪN parādās šī pielikuma 1. panta trešajā daļā.

25 EĀDD neapstrīd to, ka no 2016. gada 17. marta sprieduma *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156) izriet, ka tam bija pienākums pieņemt VĪN saistībā ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantu, ņemot vērā, ka no šī pielikuma 1. panta trešās daļas izrietošais pienākums attiecas arī uz noteikumiem, ar ko reglamentē PDA.

26 Tomēr EĀDD norāda, ka apstākļi, kuru rezultātā tika pieņemts 2016. gada 17. marta spriedums *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156), būtiski atšķiras no tiem, kādi ir izskatāmajā lietā. Šajā ziņā EĀDD apgalvo, ka lietā, kurā tika taisīts 2016. gada 17. marta spriedums *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156), vienīgais juridiskais pamats, kas tam bija pirms lēmuma pieņemšanas, ar kuru tika atcelta PDA ierēdņiem un darbiniekiem, kas pilda pienākumus Savienības delegācijā Maurīcijā, bija Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pants. Savukārt šajā lietā divi pamatpasākumi,

proti, 2013. gada 17. decembra un 2014. gada 3. decembra lēmumi, tika pieņemti pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, jo šo lēmumu mērķis esot ļaut veikt ikgadējo PDA likmes novērtēšanu, kā tas tiek prasīts Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantā.

27 Līdz ar to EĀDD uzskata, ka 2013. gada 17. decembra un 2014. gada 3. decembra lēmumi veido Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta VĪN, kas pieņemti saskaņā ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešās daļas prasībām, vai vismaz tos var tādiem pielīdzināt, un tas atbilst 2016. gada 17. marta spriedumā *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156) noteiktajiem kritērijiem.

28 Pirmkārt, no judikatūras izriet, ka VĪN Civildienesta noteikumu 110. panta izpratnē attiecas uz tiem VĪN, kas ir tieši paredzēti Civildienesta noteikumu konkrētajās normās. Ja tas nav noteikts skaidri, tad pienākums pieņemt VĪN, uz kuriem attiecas formālās Civildienesta noteikumu 110. panta prasības, ir pieņemams tikai izņēmuma gadījumos, proti, kad Civildienesta noteikumi nav tik skaidri un precīzi, ka tos nevar patvaļīgi piemērot (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1997. gada 9. jūlijs, *Echauz Brigaldi* u.c./Komisija, T-156/95, EU:T:1997:102, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Līdz ar to VĪN pieņemšana ir obligāta divos gadījumos – kad likumdevējs to ir skaidri paredzējis vai kad tas ir vajadzīgs paša piemērojamā noteikuma rakstura dēļ.

30 Šajā lietā, lai gan Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pants, kurš formāli ir apstrīdētā lēmuma juridiskais pamatojums, neietver nekādu tiešu regulējumu, kas paredzētu, ka jāpieņem VĪN, tomēr šāds pienākums ir skaidri noteikts Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešajā daļā, kura pieder pie šī pielikuma īpašo noteikumu, kas piemērojami ierēdņiem, kuri pilda pienākumus trešajā valstī, pirmās nodaļas "Vispārīgi noteikumi".

31 Šajā ziņā Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešās daļas normas ir vispārpiemērojamas un VĪN, kuru pieņemšana tajā ir paredzēta, attiecas uz Civildienesta noteikumu X pielikumu kopumā, tostarp uz noteikumiem, kas reglamentē Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantā paredzēto PDA piešķiršanu. Līdz ar to Savienības iestādei, kura īsteno minētos noteikumus, ir pienākums pieņemt Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta VĪN saskaņā ar minētā pielikuma 1. panta trešo daļu.

32 Pienākums pieņemt VĪN pirms lēmuma, ar ko pārskata darbiniekiem, kas pilda pienākumus trešajā valstī, piemērojamo PDA, kas izriet no Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešās daļas, ir izskaidrojams ar to, ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantā iecēlējinstitūcijai tiek piešķirta īpaši plaša novērtēšanas brīvība attiecībā uz to dzīves apstākļu noteikšanu, kuri prevalē trešajās valstīs. Tādējādi, paredzot šo pienākumu, likumdevējs ir vēlējies, pirmkārt, lai kritēriji, atbilstoši kuriem notiek šī noteikšana, tiek izveidoti saskaņā ar VĪN pieņemšanas procedūru, kura ir aprakstīta Civildienesta noteikumu 110. panta 1. punktā, kas ir procedūra, kura ļauj iecēlējinstitūcijai noskaidrot atbilstošos radītājus, apspriežoties ar savu personāla komiteju un saņemot Civildienesta noteikumu komitejas atzinumu. Otrkārt, likumdevējs ir vēlējies, lai šie kritēriji tiktu noteikti abstrakti un neatkarīgi no jebkādas procedūras, kuras priekšmets būtu konkrētā gadījumā pārskatīt darbiniekiem, kuri pilda pienākumus trešajā valstī, piemērojamo PDA, lai novērstu risku, ka kritēriju izvēli ietekmē administrācijas iespējami gribētais rezultāts (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Vanhalewyn*/EĀDD, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 32. punkts).

33 Šādos apstākļos Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešo daļu nevar uzskatīt par tādu, kurā noteikts vienkāršs formāls nosacījums, kas jāievēro lēmumā, ar ko pārskata darbiniekiem, kuri pilda pienākumus trešajā valstī, piemērojamo PDA, kāds ir apstrīdētais lēmums. Drīzāk tajā ir paredzēts, ka iepriekšēja VĪN pieņemšana atbilstoši Civildienesta noteikumu 110. panta 1. punktā aprakstītajai procedūrai ir nosacījums, kurš obligāti ir jāizpilda, lai šādu lēmumu varētu likumīgi pieņemt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Vanhalewyn*/EĀDD, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 33. punkts).

34 Taču, pirmkārt, jākonstatē, ka EĀDD, attiecībā uz saviem darbiniekiem rīkojoties kā iestāde Civildienesta noteikumu izpratnē, joprojām nav pieņēmusi VĪN, lai īstenotu Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantu atbilstoši šo noteikumu 110. pantam.

35 Vispirms šajā lietā 2013. gada 17. decembra un 2014. gada 3. decembra lēmumus nevar uzskatīt par VĪN Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešās daļas izpratnē. Faktiski, lai pieņemtu vienkāršas iekšējas norādes, kādi ir šie lēmumi, iestādei nav jāievēro Civildienesta noteikumu 110. pantā noteiktie nosacījumi, it īpaši tai nav jāsaņem Civildienesta noteikumu komitejas atzinums un nav jāapspriežas ar tās iestādes personāla komiteju, kuru skar šis akts. Savukārt Civildienesta noteikumu 110. pantā ir paredzēts, ka iestāde nevar pieņemt VĪN, neievērojot dubulto nosacījumu par konsultēšanos ar savu personāla komiteju un Civildienesta noteikumu komitejas atzinuma saņemšanu.

36 Pēc tam tiesas sēdē EĀDD izvirzīja argumentu, saskaņā ar kuru 2013. gada 17. decembra un 2014. gada 3. decembra lēmumiem nebija nepieciešams Civildienesta noteikumu komitejas atzinums, lai tie veidotu VĪN, ņemot vērā, ka šie lēmumi bija piemērojami tikai tiem darbiniekiem, kas pilda pienākumus Savienības delegācijās trešajās valstīs. Taču EĀDD uzskata, ka, ciktāl trešajās valstīs pienākumus pildošais skartais personāls ir EĀDD vai Komisijas ierēdņi vai darbinieki, vajag konsultēties tikai ar EĀDD personāla komiteju un Komisijas personāla komiteju.

37 Šajā ziņā jānorāda, ka šāda interpretācija nav atbalstāma, jo Savienības likumdevējs Civildienesta noteikumu 110. pantā ir tieši paredzējis obligātu normu, kas skaidri nošķir iecēlējinstitūcijas vai IPNL pienākumu konsultēties ar attiecīgās iestādes personāla komiteju no iecēlējinstitūcijas vai IPNL pienākuma saņemt atzinumu no apvienotās komitejas, kurā ietilpst visu iestāžu administrācijas un personāla komiteju pārstāvji, proti, no Civildienesta noteikumu komitejas. Faktiski Civildienesta noteikumu 110. pantā Civildienesta noteikumu komitejai tiek piešķirta kompetence sniegt atzinumu par visiem VĪN, kas noteikti nozīmē, ka šis atzinums var ietekmēt iecēlējinstitūcijas vai IPNL lēmumu. Prezumēt, ka 2013. gada 17. decembra un 2014. gada 3. decembra lēmumi būtu bijuši vienādi, ja tie būtu pieņemti pēc Civildienesta noteikumu komitejas atzinuma saņemšanas, nozīmētu atņemt saturu pienākumam saņemt šīs komitejas atzinumu, kurai ir jāspēj izteikties par kritērijiem, kurus administrācija ievēro, īstenojot savu plašo rīcības brīvību PDA apmēra pārskatīšanā. Tātad Civildienesta noteikumu komitejas atzinums ir nepieciešams, lai garantētu, ka dažādu iestāžu veiktie pasākumi Civildienesta noteikumu īstenošanai būtu saskaņoti un tajos būtu ievērots Civildienesta noteikumu vienotības princips.

38 Visbeidzot jākonstatē, ka ārējas un starpiestāžu struktūras, kāda ir Civildienesta noteikumu komiteja, atzinums ir nepieciešams, lai garantētu, ka kritēriji, atbilstoši kuriem tiek izlemts par dzīves apstākļiem trešajās valstīs, tiek noteikti abstrakti un neatkarīgi no jebkādas procedūras, kuras priekšmets ir pārskatīt PDA apmēru, lai novērstu, ka šo kritēriju izvēli ietekmē administrācijas iespējami gribētais rezultāts. Tas tā ir vēl jo vairāk tādēļ, ka konkrēti kritēriji, kas ir ietverti 2014. gada 3. decembra lēmuma 3. pantā, tādi kā "vispārējās politikas mērķi" vai "ietekmes uz budžetu novērtējums", kurus var ņemt vērā pēdējā PDA noteikšanas posmā, ir kritēriji, kas ietekmē visas iestādes, ne tikai EĀDD.

39 Līdz ar to, ņemot vērā EĀDD pienākumu pieņemt Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta VĪN, tas, ka iecēlējinstitūcija vai IPNL 2013. gada 17. decembra un 2014. gada 3. decembra lēmumos ir noteikusi kritērijus, kurus tā var ievērot, kad tā darbiniekiem, kas pilda pienākumus trešajā valstī, piemērojamā PDA pārskatīšanā veic novērtējumu, nav nozīmes, ciktāl šie lēmumi nav VĪN Civildienesta noteikumu 110. panta izpratnē, jo tie nav pieņemti atbilstoši šajā pantā paredzētajai procedūrai.

40 Otrkārt, attiecībā uz EĀDD argumentu, ka 2016. gada 17. marta spriedums *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156) tika pasludināts tikai vienu mēnesi pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, ir jānorāda, ka pienākums pieņemt VĪN ir noteikts Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešajā daļā. Turklāt 2016. gada 17. marta sprieduma *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156) 33. punktā Vispārējā tiesa sniedza to normu interpretāciju, kas noteiktas Civildienesta

noteikumu 110. panta 1. punktā un X pielikuma 1. panta trešajā daļā, kas izskaidro un vajadzības gadījumā precizē šo normu nozīmi un piemērojamību, tostarp norādot, kā tās ir vai bija jāsaprot un jāpiemēro kopš to spēkā stāšanās brīža (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 12. jūlijs, Komisija/*Q*, T-80/09 P, EU:T:2011:347, 164. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Turklāt EĀDD nav konstatējusi nevienu īpašo apstākli, kas tai neļautu izdarīt secinājumus no 2016. gada 17. marta sprieduma *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156) pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, vajadzības gadījumā atliekot šī lēmuma pieņemšanu.

42 Šādos apstākļos nav pamatots EĀDD kavējums izpildīt savu pienākumu visa Civildienesta noteikumu X pielikuma VĪN pieņemšanā.

43 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka EĀDD nav izpildījusi savu pienākumu pieņemt Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta VĪN.

44 Līdz ar to, neesot vajadzībai pārbaudīt citus prasītāju norādītos pamatus, ir jāatceļ apstrīdētais lēmums daļā, kurā no 2016. gada 1. janvāra tiek samazināta PDA, ko izmaksā Savienības personālam, kas pilda pienākumus Etiopijā.

Par prasību atlīdzināt zaudējumus

45 Prasītāji apgalvo, ka ir cietuši morālo kaitējumu tādēļ, ka EĀDD nav izpildījis 2016. gada 17. marta spriedumu *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156) par pienākumu pieņemt VĪN. Tie lūdz šajā ziņā, lai EĀDD tiktu piespriests tiem izmaksāt konkrētu summu, ko Vispārējā tiesa novērtētu *ex æquo et bono* kā atlīdzību par viņu ciesto morālo kaitējumu.

46 EĀDD lūdz noraidīt šos prasījumus par zaudējumu atlīdzību.

47 Šajā ziņā, pirmkārt, attiecībā uz sprieduma, ar kuru tiek atcelts tiesību akts, *erga omnes* ietekmi pastāvīgā judikatūra ir tāda, ka sprieduma, ar kuru tiek atcelts tiesību akts, neizpilde ir uzticības, kāda katram indivīdam ir attiecībā uz Savienības tiesību sistēmu un kas balstās tostarp uz tās tiesu pasludināto spriedumu ievērošanu, pārkāpums, un tas vien jau neatkarīgi no jebkādiem materiāliem zaudējumiem, kas no tā var izrietēt, izraisa morālo kaitējumu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir bijis labvēlīgs (spriedumi, 2000. gada 12. decembris, *Hautem*/EIB, T-11/00, EU:T:2000:295, 51. punkts, un 2008. gada 15. oktobris, *Camar*/Komisija, T-457/04 un T-223/05, nav publicēts, EU:T:2008:439, 60. punkts).

48 Tomēr pastāvīgā judikatūra ir arī tāda, ka, lai gan Savienības tiesas sprieduma, ar kuru pasludināta tiesību akta spēkā neesamība, absolūtais spēks attiecas gan uz sprieduma rezolutīvo daļu, gan uz pamatojumu, kas ir tās būtisks atbalsts, tā sekas nevar būt tādas, ka tiek atcelts akts, kurā pieļauti tādi paši pārkāpumi, bet kas nav iesniegts Savienības tiesas pārbaudei. Faktiski iemesli, kuri izgaismo Savienības tiesas konstatēto pārkāpumu iemeslus, tiek ņemti vērā tikai tāpēc, lai noteiktu precīzu nozīmi rezolutīvajā daļā nospriestajam. Sprieduma, ar kuru tiek atcelts tiesību akts, rezolutīvajai daļai nav absolūtā spēka attiecībā uz personām, kuras nebija lietas dalībnieki tiesvedībā un attiecībā uz kurām ar šo spriedumu nekas netika nospriests. Šajos apstākļos, lai gan ar LESD 266. panta 1. punktu attiecīgajai iestādei ir noteikts pienākums izvairīties no tā, ka aktā, kas ir paredzēts, lai aizstātu aktu, kurš ir ticis atzīts par spēkā neesošu, tiek pieļauti tādi paši pārkāpumi kā tie, kuri ir tikuši identificēti spriedumā par tiesību akta atcelšanu, tomēr šī tiesību norma nenozīmē, ka iestādei pēc ieinteresēto personu lūguma būtu jāpārskata identiski vai līdzīgi lēmumi, kuros, kā tiek apgalvots, ir pieļauts tāds pats pārkāpums un kuri ir adresēti citiem adresātiem, nevis prasītājam (skat. spriedumu, 1999. gada 14. septembris, Komisija/*AssiDomän Kraft Products* u.c., C-310/97 P, EU:C:1999:407, 54.–56. punkts un tajos minētā judikatūra).

49 Šajā lietā prasītāji nebija lietas dalībnieki lietā, kurā tika taisīts 2016. gada 17. marta spriedums *Vanhalewyn*/EĀDD (T-792/14 P, EU:T:2016:156). Līdz ar to tie nevar atsaukties uz iepriekš 47. punktā atgādināto judikatūru, lai norādītu uz morālo kaitējumu saistībā ar minētā sprieduma neizpildi.

50 No citas puses, kas attiecas uz lietas dalībnieku morālo kaitējumu saistībā ar atceltā akta prettiesiskumu, atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Vispārējas tiesas pasludinātā atcelšana pati par sevi ir atbilstoša atlīdzība un principā tā ir pietiekama par jebkādu morālo kaitējumu, kuru prasītājs būtu varējis ciest (skat. spriedumu, 2015. gada 18. septembris, *Wahlström/Frontex*, T-653/13 P, EU:T:2015:652, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Līdz ar to prasība par zaudējumu atlīdzību ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

52 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā EĀDD spriedums vairumā tā prasījumu ir nelabvēlīgs, tam jāpiespiež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāju prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) Atcelt Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) 2016. gada 19. aprīļa lēmumu, ar kuru no 2016. gada 1. janvāra tiek samazināta piemaksa par dzīves apstākļiem, ko izmaksā Eiropas Savienības personālam, kas pilda savus pienākumus Etiopijā, no 30 % uz 25 % no atsauces summas.

2) Prasību pārējā daļā noraidīt.

3) EĀDD atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 13. aprīlī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
D. Gratsias